

Moje diplomová práce krystalizovala velmi dlouho a prošla mnohými proměnami. Avšak cítím, že se mi podařilo nalézt cestu, jak propojit výtvarné umění se vztahováním se k přírodě. Navíc je to cesta, která ač komentuje destruktivní dopady lidské činnosti na přírodu, není zcela negativní, dokonce dalo by se říci, že je v jádru optimistická.

Musím se přiznat, že právě beznaděj při pohledu na mizení přírodních míst, bylo to, co mě často ochromovalo a zabraňovalo mi se radovat z toho že jsem člověk. Naštěstí jsem došla k poznání, že je nutné se postavit k životu a ke světu kladně. Ačkoliv tuším, že mé snažení nezachrání svět, zachrání alespoň mě.